

mere bureaukrati, jo bedre, og det tror vi altså ikke på hos V og K. Det tror vi ikke på, når vi taler om arbejdsmiljø. Vi tror heller ikke på det, når vi taler om skat, og vi tror heller ikke på en masse andre regler på f.eks. erhvervsministeriets områder. Så den sammenhæng ser vi ikke.

Den 1. november træder ordningen med de administrative bøder i kraft. Det er næste skud på stammen fra regeringen, når vi taler arbejdsmiljø. Nu skal vi have en hel masse offentligt ansatte, som render rundt og udsteder bøder til små virksomheder, som ikke har lavet deres APV eller ikke har sikret, at en eller anden medarbejder har været på et ugelangt kursus i noget, som virksomheden i øvrigt ikke har noget som helst behov for.

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren: Har arbejdsministeren ikke gjort sig nogen overvejelser med hensyn til at udskyde fristen? Har arbejdsministeren gjort sig overvejelser med hensyn til, om nu alle virksomheder skal skrive en APV for at undgå en 10.000 kroners bøde?

Man kunne godt forestille sig nogle kontorarbejdspladser og nogle butikker, hvor det måske ikke var strengt nødvendigt at lave en APV, sådan at man i højere grad koncentrerer sig om det, der kan betegnes som farlige arbejdspladser, altså områder, hvor der faktisk sker arbejdsulykker. Har man slet ingen betæneligheder, når vi nu går i gang med den helt store tur med bøder på 10.000 kr. i flæng til de virksomheder, som ikke har en APV, eller som arbejdsministeren siger, et kaffefilter liggende i skuffen?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til de partier, som har været med til at gennemføre meget vigtige og meget relevante forandringer i arbejdsmiljølovgivningen, fordi de også her i dag har bekræftet, at vi har et flertal, der mener, at det er nødvendigt med visse regler og bestemmelser for at sikre, at der arbejdes systematisk med sikkerhed og sundhed for medarbejderne på danske virksomheder.

Jeg er også glad for de tænksomme ord, der kom fra hr. Flemming Kofod-Svendson.

Så bliver det sagt af fru Charlotte Antonsen, at der er lige så mange ulykker, som da den første Nyrupregering blev dannet i 1993.

Jeg vil give det råd at prøve at lytte lidt til, hvad man siger fra de forskellige brancher. Rent faktisk bruger ret mange af branchernes repræsentanter argumenterne om, at det ikke var nødvendigt med de initiativer, vi lagde for dagen og

fik vedtaget i sidste samling, fordi antallet af ulykker og skader er på vej ned.

Begge dele kan jo ikke være rigtigt: at der ikke er sket noget, og at der faktisk er en udvikling i gang i den rigtige retning. De foreløbige opgørelser over tallene for sidste år giver anledning til optimisme, for der er tilsyneladende endnu en kurve, som er knækket i den rigtige retning, og jeg glæder mig til at se de endelige konsoliderede tal for antallet af ulykker og skader i år 2000.

Så var fru Charlotte Antonsen inde på spørgsmålet om, hvorvidt regeringen har overvejet at udskyde tidspunktet for ikrafttræden af administrative bøder. Jeg var lige ved at få det indtryk, at det var ved at udvikle sig til spørgetime, men jeg vil godt svare, at det er ikke inde i mine overvejelser at foretage en udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet.

Jeg skal også sige, at der ikke bliver tale om, at offentligt ansatte farer rundt på små virksomheder og udsteder bøder i flæng. Der er lavet et regelgrundlag, som Arbejdstilsynets dygtige medarbejdere vil administrere, og jeg tror også, at ordføreren for forslagsstillerne ved, at administrative bøder kun kan anvendes i situationer, hvor der ikke skal udøves skøn, hvor der er tale om klokkeklare overtrædelser.

Til sidst vil jeg lige opholde mig et kort øjeblik ved udtalelsen fra hr. Knud Erik Kirkegaard, som virkelig var ude i et løfterigt ærinde, idet hr. Knud Erik Kirkegaard sagde, at hvis det her beslutningsforslag bliver vedtaget, så bliver det ikke fremsat igen.

Om det vil jeg sige: Kan man nu stole på det? For man er jo nærmest underlagt en slags vagnens magt, når man bliver ved at genfremsætte forslaget år efter år uden udsigt til at få det vedtaget.

Det skulle såmænd ikke undre mig, om man kunne risikere at se det også på et tidspunkt, hvor det ikke længere var nødvendigt, for man er nu vant til at fremsætte det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Man får næsten tårer i øjnene, når man hører arbejdsministeren sige, at vi i den seneste statistik har set, at der er ved at komme et mindre fald. Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren: Er det ikke sådan, at de socialdemokratiske regeringer har siddet i snart 10 år?

Og er det ikke sådan, at der fortsat er alt, alt, alt for mange arbejdsulykker og alt for store pro-